

Sprawozdanie nr 1

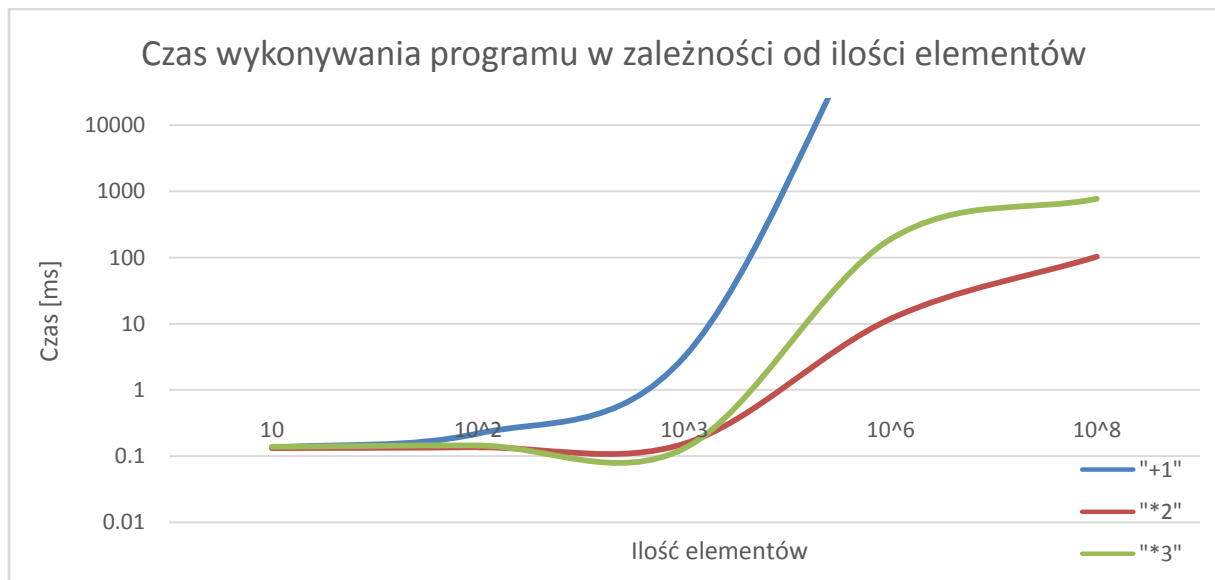
Przyjęte zostały trzy taktyki obsługi tablicy dynamicznej:

- Powiększanie jej rozmiaru o 1 w razie braku miejsca
- Powiększanie jej rozmiaru dwukrotnie w razie braku miejsca
- Powiększanie jej rozmiaru trzykrotnie w razie braku miejsca

Po zasymulowaniu wpisywania kolejno 10, 10^2 , 10^3 , 10^6 , 10^8 elementów do tablic mierzono czas wykonywania się programu. Otrzymano poniższe wyniki.

takt.\ilość el.	10	10^2	10^3	10^6	10^8
" +1 "	0,134	0,22	3,204	2156840	-
" *2 "	0,132	0,136	0,155	11,952	103,04
" *3 "	0,138	0,145	0,132	190	769,35

Pominięte zostały pomiary dla 10^9 oraz 10^8 dla taktyki „+1” z powodu zbyt długiego czasu wykonywania się programu.

Na powyższym wykresie jednoznacznie można zauważyć przewagę taktyk „*2” oraz „*3” nad taktyką „+1” już od 10^2 ilości danych. Diametralna różnica zaczyna się jednak pomiędzy 10^3 i 10^6 ilości danych w tablicy. Jest to w pełni zrozumiałe, skoro z każdą nową daną wprowadzaną do tablicy jest ona cała kopiowana przy zwiększaniu swojego rozmiaru.